

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1251/2021
15.07.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића председника већа, Данијеле Николић, Катарине Манојловић Андрић, Марине Милановић и Добриле Страјина чланова већа, у парници АА из ..., чији су пуномоћници Мирјана Димитријевић и Радован Џанић адвокати из ... и Стефан Димитријевић адвокат из ..., против тужене Републике Србије – Министарство унутрашњих послова – Сектор за ванредне ситуације Београд, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Краљеву, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Чачку Гж 241/2020 од 26.10.2020. године, у седници већа одржаној дана 15.07.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Чачку Гж 241/2020 од 26.10.2020. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Чачку Гж 241/2020 од 26.10.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ивањици П 615/18 од 04.11.2019. године, ставом првим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име накнаде материјалне штете исплати износ од 141.120,00 динара са законском затезном каматом почев од 04.11.2019. године до коначне исплате. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца којим је тражио да се обавеже тужени да тужиоцу, преко износа досуђеног ставом првим изреке пресуде, исплати износ од још 146.880,00 динара са каматом почев од 14.05.2015. године, као и у делу тражене законске затезне камате на досуђени износ материјалне штете из става првог изреке пресуде за период од 14.05.2015. године закључно са 03.11.2019. године, као неоснован. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 42.884,00 динара, са законском затезном каматом почев од извршности пресуде па до исплате.

Пресудом Вишег суда у Чачку Гж 241/2020 од 26.10.2020. године одбијене су као неосноване жалбе тужиоца и тужене и потврђена је пресуда Основног суда у Ивањици П 615/18 од 04.11.2019. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с предлогом да се о ревизији одлучује на основу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку ради уједначавања судске праксе.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14 и 87/18 – у даљем тексту ЗПП), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Ставом 2. истог члана прописано је да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Предмет спора је захтев тужиоца за накнаду претрпљене материјалне штете на пољопривредним културама тужиоца која је настала услед елементарне непогоде (град). Нижестепеним пресудама обавезана је тужена да тужиоцу накнади претрпљену материјалну штету, уз образложење да у конкретном случају, постоји одговорност тужене Републике Србије за насталу штету и да истовремено, сходно одредби члана 192. став 1. ЗОО, постоји подељена одговорност, обзиром да је успешност дејства противградне заштите процењена на 70 %, а при том је утврђен допринос тужиоца настанку штете у износу 30 %, због чега тужена у обавези да тужиоцу накнади претрпљену штету наталу на пољопривредним културама услед дејства елементарне непогоде изазване градом, у износу од 141.120,00 динара.

Узимајући у обзир врсту спора и садржину судске заштите и начин пресуђења, у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правног питања од општег интереса, уједначавања судске праксе нити потребе за новим тумачењем права. Одлуке нижестепених судова о основаности тужбеног захтева засноване су на примени одговарајућих одредаба материјалног права које су у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда па указивање тужиоца на постојање другачијих одлука, које су приложене уз ревизију, не указује и нужно на другачији правни став изражен у тој одлуци, јер правилна примена материјалног права у споровима са тужбеним захтевом као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања. Такође, нема потреба за разматрањем правног питања од општег интереса или правног питања у интересу равноправности грађана, као ни потребе за новим тумачењем права.

Из изложених разлога, посебна ревизија није дозвољена применом члана 404. ЗПП, те је одлучено као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије, Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужиоца није дозвољена. Побијаном пресудом правноснажно је окончан поступак у спору мале вредности из члана 468. ЗПП. Према члану 479. став 6. истог закона против одлуке другостепеног суда у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Имајући у виду изложено, на основу члана 413. ЗПП одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић